

**ZARZĄDZENIE NR 1393/2010
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 17 czerwca 2010 r.**

w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie zmiany uchwały Nr XXXII/268/03 Rady Miasta Krakowa z dnia 26 listopada 2003 roku w sprawie opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie Krakowa, w strefie płatnego parkowania z późn. zm.

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie zmiany uchwały Nr XXXII/268/03 Rady Miasta Krakowa z dnia 26 listopada 2003 roku w sprawie opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie Krakowa, w strefie płatnego parkowania z późn. zm.

§ 2.

Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezydent Miasta Krakowa
/   -   /

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XXXII/268/03 Rady Miasta Krakowa z dnia 26 listopada 2003 roku w sprawie opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie Krakowa, w strefie płatnego parkowania z późn. zm.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 8 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz. U. z 2001 Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 13 b ust. 3 i 13 f ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j.: Dz. U. 2007 Nr 19, poz. 115 z późn. zm.) Rada Miasta uchwała, co następuje:

§ 1

W uchwale Nr XXXII/268/03 Rady Miasta Krakowa z dnia 26 listopada 2003 roku w sprawie opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie Krakowa, w strefie płatnego parkowania wprowadza się następujące zmiany:

1. W paragrafie 2 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„Osoba zobowiązana do zapłaty opłaty dodatkowej może skutecznie zwolnić się z tego obowiązku wykazując w trakcie postępowania reklamacyjnego lub odwoławczego fakt uiszczenia opłaty w czasie parkowania”.
2. W załączniku nr 2 w punkcie 2 dodaje się podpunkt 2.5 w brzmieniu:
„kierujący motocyklami – stawka 0 zł”.
3. W załączniku nr 2 w punkcie 3 dodaje się podpunkt 3.9 w brzmieniu:
„abonament postojowy miesięczny dla Radnych Miasta Krakowa Prezydenta Miasta Krakowa, jego zastępców i pełnomocników, Wojewody i wicewojewodów Małopolski, Radnych Województwa Małopolskiego, członków Zarządu Województwa Małopolskiego, członków Zarządu Powiatu Krakowskiego, Posłów i Senatorów z terenu Województwa Małopolskiego na pojazdy będące ich własnością lub którymi władają na podstawie umowy cywilnoprawnej,
stawka opłaty na pojazd wynosi 10,00zł/miesiąc”.
4. W załączniku nr 2 w pkt 4 dodaje się tiret o brzmieniu:
„- rozwiązania umowy cywilno-prawnej na mocy której pojazd został oddany we władanie.”

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie czternaście dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

UZASADNIENIE

Niniejszą uchwałą wprowadza się zmiany do uchwały Nr XXXII/268/03 Rady Miasta Krakowa z dnia 26 listopada 2003 roku w sprawie opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie Krakowa, w strefie płatnego parkowania.

Proponowany zapis § 2 pkt. 8 pozwoli osobom zobowiązanym do wniesienia opłaty dodatkowej na zwolnienie się z tego obowiązku. Osoba ubiegająca się o takie zwolnienie musi jednak skutecznie dowieść, w trakcie postępowania reklamacyjnego lub odwoławczego, że w momencie parkowania wniosła stosowną opłatę.

W punkcie drugim projekt uchwały wprowadza stawkę zerową dla motocyklistów parkujących w strefie płatnego parkowania. Wprowadzenie powyższej stawki podyktowane jest względami technicznymi (brak możliwości umieszczania w pojeździe dowodu opłaty za parkowanie) jak również faktem, iż zaparkowane w strefie płatnego parkowania motocykle nie wpływają w sposób szczególny na zmniejszenie ilości miejsc parkingowych w strefie.

W kolejnym punkcie wprowadza się abonament postojowy miesięczny dla Radnych Miasta Krakowa, Prezydenta Miasta Krakowa, jego zastępców i pełnomocników, Wojewody i wicewojewodów Małopolski, Radnych Województwa Małopolskiego, członków Zarządu Województwa Małopolskiego, członków Zarządu Powiatu Krakowskiego, Posłów i Senatorów z terenu Województwa Małopolskiego w wysokości 10 zł. Powyższe ma na celu usprawnienie prac związanych np. z działalnością biur poselskich oraz obowiązków wynikających ze sprawowania mandatów.

Zgodnie z przepisem art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania.

Jak stanowi art. 13b ust. 3 ustawy o drogach publicznych, rada gminy (rada miasta) na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, może ustalić strefę płatnego parkowania. Według art. 13b ust. 4 pkt 3 przedmiotowego aktu normatywnego rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania, może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi.

Korzystając z tego upoważnienia ustawowego Rada Miasta Krakowa w dniu 26 listopada 2003r. uchwaliła uchwałę Nr XXXII/268/03 w sprawie opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie Krakowa, w strefie płatnego parkowania.

Z przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. wynika generalna zasada odpłatności za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania (vide: art. 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 13b ust. 1 ustawy), od której to zasady - jedynie w drodze wyjątku - właściwy organ gminy (miasta) może wprowadzać odstępstwa i pewnego rodzaju przywileje (może np. ustalić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane, czy też stawkę zerową) w stosunku tylko do niektórych użytkowników dróg publicznych. Co więcej z ustawy o drogach publicznych jasno wynika, że uprawnione do tego organy samorządu terytorialnego mogą, a nie muszą wprowadzać wspomnianych wyżej opłat szczególnych lub specjalnej stawki.

Ustawodawca nie wprowadził w ustawie o drogach publicznych kryteriów, jakimi obowiązana jest kierować się rada gminy (rada miasta) przy doborze użytkowników drogi uprawnionych do korzystania z preferencyjnych zasad ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, pozostawiając w tym zakresie swobodę radzie gminy (radzie miasta). Nie oznacza to, że swoboda rady gminy (rady

miasta) przy określaniu użytkowników uprawnionych do uiszczania opłaty abonamentowej lub opłaty zryczałtowanej jest nieograniczona.

Należy zauważyć, że wydając rozstrzygnięcie nadzorcze z dnia 16 grudnia 2003r. Wojewoda Małopolski stanął na stanowisku, że zapis pkt. 3.9 załącznika nr 2 do uchwały XXII/268/03 dotyczący ustalenia opłaty abonamentowej dla następującej grupy osób: radnych, przewodniczących rad dzielnic, członków zarządu instytucji samorządowych, posłów, senatorów i innych podmiotów tam wymienionych nie znajduje prawnego oparcia. Wydając rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewoda Małopolski stwierdził naruszenie nie tylko art. 13b ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, ale przede wszystkim konstytucyjnie gwarantowaną zasadę równości podmiotów wobec prawa wyrażoną w art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz normy w art. 2 i 7 ustawy zasadniczej.

Należy zauważyć, iż obok celu wskazanego w art. 13b cyt. ustawy z 1985 r., ważnym ograniczeniem, z którym Rada Miasta Krakowa musi bezwzględnie liczyć się przy ustalaniu zasad ustalania opłat abonamentowych są normy Konstytucji RP określające podstawowe zasady prawa stanowionego przez organy Państwa prawnego.

Jeśli chodzi o zasadę równości wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP, należy zauważyć, iż przyjęta przez Konstytucję formuła równości wobec prawa mieści się w ogólnym, opisowym pojęciu równości jako przynależności danych podmiotów do tej samej klasy, którą wyróżniamy z punktu widzenia cechy uznanej za istotną i nie jest tożsama z pojęciem identyczności. Równość wobec prawa należy rozumieć tak, iż wszystkie podmioty charakteryzujące się daną cechą istotną w stopniu równym mają być traktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez zróżnicowań dyskryminujących, czy też faworyzujących.

O znaczeniu konstytucyjnej zasady równości wypowiadał się już wielokrotnie również Trybunał Konstytucyjny, zaznaczając, iż wynika z niej dla ustawodawcy obowiązek równego traktowania obywateli. Trybunał Konstytucyjny podkreślał jednakże, że nie ma bezwzględnej równości obywateli. Z zasady równości wynika nakaz jednakowego traktowania wszystkich obywateli w obrębie określonej klasy (kategorii). Wszystkie podmioty charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną (relewantną) powinny być potraktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez zróżnicowań, zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących. Trybunał Konstytucyjny konsekwentnie wypowiada się, że zasada równości nie ma charakteru bezwzględnie obowiązującego w tym znaczeniu, iż zrównuje sytuację wszystkich podmiotów ze względu na cechy, jakimi się charakteryzują. Zasada równości wymaga bowiem, aby podmioty traktowane były w równym stopniu równo, jeśli charakteryzują się daną cechą.

Równość oznacza zatem - według Trybunału - także akceptację różnego traktowania przez prawo różnych podmiotów. Wynika to z faktu, że równe traktowanie przez prawo tych samych podmiotów pod pewnymi względami, oznacza z reguły różne traktowanie tych samych podmiotów pod innymi względami (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 kwietnia 1994 r., OTK w 1994, cz. I, s. 55). Podobnie Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 6 lutego 2002 r. stwierdził, iż istotą zasady równości wobec prawa nie jest traktowanie wszystkich jednakowo, a tylko - równe traktowanie określonej grupy obywateli, wyróżnionej ze względu na cechę prawnie relewantną. W wyroku z dnia 24 czerwca 1998 r. (sygn. akt K 3/98, OTK 1998/4/52), Trybunał wyraźnie wskazał, iż sprawą podstawową dla oceny dochowania zasady równości jest ustalenie cechy istotnej, z uwagi na którą przepisy prawa dokonały zróżnicowania sytuacji prawnej swoich adresatów. Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego różnicowanie sytuacji prawnej obywateli jest wtedy sprzeczne z Konstytucją, jeżeli traktuje się w sposób różny podmioty lub sytuacje podobne, a takie różnice traktowania nie znajdują należytego uzasadnienia konstytucyjnego

Jeśli określona norma prawna traktuje odmiennie adresatów, którzy odznaczają się określoną cechą wspólną, wówczas mamy do czynienia z odstępstwem od zasady równości. Odstępstwo takie nie jest tożsame z naruszeniem art. 32 Konstytucji. Niezbędna staje się wówczas ocena przyjętego kryterium różnicowania. Równość wobec prawa to także zasadność wybrania takiego, a nie innego kryterium różnicowania podmiotów prawa.

W ww. przypadku takim kryterium będzie funkcja społeczna sprawowana przez te osoby.

Mając na względzie przedstawione orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego należy stwierdzić iż projekt uchwały w sprawie zmiany uchwały XXII/268/03 nie będzie naruszać zasady sprawiedliwości społecznej ani nie naruszają również konstytucyjnej zasady równości wyrażonej w przepisie art. 32 Konstytucji RP.

Ponadto uzupełniony został katalog przypadków zwrotu opłaty za abonament przed upływem jego ważności. Zwrot opłaty za abonament będzie również przysługiwał w przypadku rozwiązania umowy cywilno-prawnej na podstawie, której dana osoba włada pojazdem.